

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 65

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 ianuarie 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 517 din 24 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură penală	2-5		
Decizia nr. 675 din 29 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală	6-9		
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1. — Ordonanță privind modificarea termenului prevăzut la art. X alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	9	3. — Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 83/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple și serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor	11-13
2. — Ordonanță privind aprobarea aderării Secretariatului General al Guvernului la Rețeaua europeană de dezvoltare durabilă (ESDN) și aprobarea plății cotizației anuale de participare a Secretariatului General al Guvernului, precum și completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte	10	4. — Ordonanță privind aprobarea cotizației anuale a României la bugetul Centrului European de Excelență pentru Combaterea Amenințărilor Hibrice de la Helsinki — European Center of Excellence for Countering Hybrid Threats — Hybrid CoE, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte	13-14
		76. — Hotărâre pentru completarea art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 1.174/2014 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru reducerea accizei la motorina utilizată în agricultură	14
		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
		102. — Decizie privind eliberarea domnului Florin-Irinel Cotoșman din funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.....	15
		★	
		10 Rectificări	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 517**

din 24 septembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318**din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Florin Cristian Iaciu în Dosarul nr. 1.655/740/2017 al Judecătoriai Alexandria, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.209D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 318 din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 23 din 20 ianuarie 2016. Referitor la criticile privind sintagma „*interes public*” din cuprinsul art. 318 din Codul de procedură penală, se face trimitere la caracterul de stat social al statului român, prevăzut la art. 1 alin. (3) din Constituție, și se susține că, prin organele autorității judecătorești, statul poate face aprecieri asupra interesului public. Cu privire la termenul de 10 zile prevăzut la art. 318 alin. (12) din Codul de procedură penală, despre care autorul excepției afirmă că intră în contradicție cu dispozițiile art. 339 alin. (4) din Codul de procedură penală, care prevăd un termen de 20 de zile pentru formularea plângerii împotriva soluției de clasare, se arată că cele două norme procesuale penale anterior menționate reglementează instituții diferite, motiv pentru care nu poate fi realizată o uniformizare a acestora sub aspectul celor două termene invocate. Se susține, totodată, că argumentele de neconstituționalitate se bazează pe compararea a două dispoziții legale din cuprinsul Codului de procedură penală și pe raportarea concluziilor rezultate din această comparație la dispozițiile Constituției, mecanism pe care Curtea Constituțională nu îl consideră o veritabilă excepție de neconstituționalitate. Se arată că, din această ultimă perspectivă, critica este inadmisibilă. Referitor la ultima critică de neconstituționalitate formulată, cu privire la limita specială maximă a pedepselor prevăzute în cazul infracțiunilor pentru care procurorul poate renunța la acțiunea penală și, respectiv, judecătorul poate renunța la aplicarea pedepsei, se face

trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 774 din 28 noiembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.655/740/2017, **Judecătoria Alexandria a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II pct. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară**, excepție ridicată de Florin Cristian Iaciu într-o cauză ce are ca obiect confirmarea renunțării la urmărirea penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul criticat implică o apreciere de către organele de urmărire penală a interesului public în urmărirea faptei de natură penală, în condițiile în care acest interes nu este, în realitate, al statului, ci al tuturor cetățenilor. Se susține că prevederile art. 318 din Codul de procedură penală creează o diferență de tratament juridic între persoanele în privința cărora se dispune renunțarea la urmărirea penală și cele cu privire la care se dispune renunțarea la aplicarea pedepsei, potrivit art. 80 din Codul penal, de natură a încălca dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1), prin faptul că renunțarea la urmărirea penală este incidentă în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau pedeapsa închisorii de cel mult 7 ani, în timp ce renunțarea la aplicarea pedepsei poate fi pronunțată pentru infracțiuni pentru care pedeapsa reglementată de lege este închisoarea de cel mult 5 ani. Se mai arată că termenul de 10 zile prevăzut la art. 318 din Codul de procedură penală contravine prevederilor art. 339 alin. (4) din Codul de procedură penală, conform cărora, în cazul soluțiilor de clasare, plângerea se face în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluția.

6. **Judecătoria Alexandria** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține în acest sens că instituția renunțării la urmărirea penală a fost reglementată potrivit politicii penale a statului, la a cărui latitudine este lăsată aprecierea ca unele fapte, care nu au o gravitate sporită, să nu mai facă obiectul trimiterii în judecată. Se arată că prin confirmarea renunțării la urmărirea penală de către instanța de judecată este asigurat accesul liber la justiție. Se mai arată că, atât timp cât statul este titularul acțiunii penale, interesul public, la care fac trimitere dispozițiile art. 318 din Codul de procedură penală, nu poate fi decât al statului, și niciodată al persoanei vătămate. Se susține că și reglementarea unor limite maxime diferite ale infracțiunilor pentru care se pot dispune renunțarea la urmărirea penală și, respectiv, renunțarea la aplicarea pedepsei reprezintă un aspect ce ține de politica penală a statului. În ceea ce privește pretinsa contrarietate între dispozițiile art. 318 și cele ale art. 339 din Codul de procedură

penală, se arată că aceasta nu este o problemă de constituționalitate a textului criticat.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că renunțarea la urmărirea penală și renunțarea la aplicarea pedepsei nu reprezintă drepturi constituționale, ci o vocație acordată de legiuitor unor categorii de persoane care săvârșesc fapte de natură penală, în situația în care există motive a se crede că, în considerarea calității persoanei și a gravității faptelor comise, neaplicarea, respectiv neexecutarea unei pedepse în regim de detenție este de natură să atingă scopul educațional și de reintegrare în mai mare măsură decât aplicarea sau executarea acesteia. Se susține că, în măsura în care dispozițiile legale criticate se aplică în mod nediscriminatoriu tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică și nu afectează dreptul la un proces echitabil în vreuna dintre componentele sale, aceste dispoziții reprezintă o opțiune de politică legislativă, a cărei reglementare constituie atributul exclusiv al legiuitorului.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, conform încheierii de sesizare, dispozițiile art. II pct. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. Din analiza excepției de neconstituționalitate și având în vedere prevederile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea reține că autorul critică, în realitate, prevederile art. 318 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

„(1) În cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau pedeapsa închisorii de cel mult 7 ani, procurorul poate renunța la urmărirea penală când constată că nu există un interes public în urmărirea faptei.

(2) Interesul public se analizează în raport cu:

a) conținutul faptei și împrejurările concrete de săvârșire a faptei;

b) modul și mijloacele de săvârșire a faptei;

c) scopul urmărit;

d) urmările produse sau care s-ar fi putut produce prin săvârșirea infracțiunii;

e) eforturile organelor de urmărire penală necesare pentru desfășurarea procesului penal prin raportare la gravitatea faptei și la timpul scurs de la data săvârșirii acesteia;

f) atitudinea procesuală a persoanei vătămate;

g) existența unei disproporții vădite între cheltuielile pe care le-ar implica desfășurarea procesului penal și gravitatea

urmărilor produse sau care s-ar fi putut produce prin săvârșirea infracțiunii.

(3) Când autorul faptei este cunoscut, la aprecierea interesului public sunt avute în vedere și persoana suspectului sau a inculpatului, conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, atitudinea suspectului sau a inculpatului după săvârșirea infracțiunii și eforturile depuse pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii.

(4) Atunci când autorul faptei nu este identificat, se poate dispune renunțarea la urmărirea penală prin raportare doar la criteriile prevăzute la alin. (2) lit. a), b), e) și g).

(5) Nu se poate dispune renunțarea la urmărirea penală pentru infracțiunile care au avut ca urmare moartea victimei.

(6) Procurorul poate dispune, după consultarea suspectului sau a inculpatului, ca acesta să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele obligații:

a) să înlăture consecințele faptei penale sau să repare paguba produsă ori să convină cu partea civilă o modalitate de reparare a acesteia;

b) să ceară public scuze persoanei vătămate;

c) să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității, pe o perioadă cuprinsă între 30 și 60 de zile, în afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, persoana nu poate presta această muncă;

d) să frecventeze un program de consiliere.

(7) În cazul în care procurorul dispune ca suspectul sau inculpatul să îndeplinească obligațiile prevăzute la alin. (6), stabilește prin ordonanță termenul până la care acestea urmează a fi îndeplinite, care nu poate fi mai mare de 6 luni sau de 9 luni pentru obligații asumate prin acord de mediere încheiat cu partea civilă și care curge de la comunicarea ordonanței.

(8) Ordonanța de renunțare la urmărire cuprinde, după caz, mențiunile prevăzute la art. 286 alin. (2), precum și dispoziții privind măsurile dispuse conform alin. (6) din prezentul articol și art. 315 alin. (2)—(4), termenul până la care trebuie îndeplinite obligațiile prevăzute la alin. (6) din prezentul articol și sancțiunea nedepunerii dovezilor la procuror, precum și cheltuielile judiciare.

(9) În cazul neîndeplinirii cu rea-credință a obligațiilor în termenul prevăzut la alin. (7), procurorul revocă ordonanța. Sarcina de a face dovada îndeplinirii obligațiilor sau prezentarea motivelor de neîndeplinire a acestora revine suspectului ori inculpatului.

(10) Ordonanța prin care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală este verificată sub aspectul legalității și temeiniciei de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, iar când a fost întocmită de acesta, verificarea se face de procurorul ierarhic superior. Când a fost întocmită de un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ordonanța este verificată de procurorul-șef de secție, iar când a fost întocmită de acesta, verificarea se face de către procurorul general al acestui parchet.

(11) Dispozițiile alin. (10) se aplică în mod corespunzător atunci când ierarhia funcțiilor într-o structură a parchetului e stabilită prin lege specială.

(12) Ordonanța prin care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală, verificată potrivit alin. (10), se comunică în copie, după caz, persoanei care a făcut sesizarea, părților, suspectului, persoanei vătămate și altor persoane interesate și se transmite, spre confirmare, în termen de 10 zile de la data la care a fost emisă, judecătorului de cameră preliminară de la instanța careia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.

(13) Judecătorul de cameră preliminară stabilește termenul de soluționare și dispune citarea persoanelor prevăzute la alin. (12).

(14) Judecătorul de cameră preliminară hotărăște prin încheiere motivată, în camera de consiliu, cu citirea persoanelor prevăzute la alin. (12), precum și cu participarea procurorului, asupra legalității și temeiniciei soluției de renunțare la urmărirea penală. Neprezentarea persoanelor legal citate nu împiedică soluționarea cererii de confirmare.

(15) Judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea și temeinicia soluției de renunțare la urmărirea penală pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a înscrisurilor noi prezentate și, prin încheiere, admite sau respinge cererea de confirmare formulată de procuror. În cazul în care respinge cererea de confirmare, judecătorul de cameră preliminară:

a) desființează soluția de renunțare la urmărire penală și trimite cauza la procuror pentru a începe sau a completa urmărirea penală ori, după caz, pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală;

b) desființează soluția de renunțare la urmărirea penală și dispune clasarea.

(16) Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (15) este definitivă. În cazul în care judecătorul a respins cererea de confirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală, o nouă renunțare nu mai poate fi dispusă, indiferent de motivul invocat.”

12. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la calitatea legii, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și ale art. 115 alin. (6) cu privire la delegarea legislativă.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit competenței sale, reglementată la art. 56 din Codul de procedură penală, procurorul conduce și controlează nemijlocit activitatea de urmărire penală a poliției judiciare și a organelor de cercetare penală speciale, prevăzute de lege, și supraveghează ca actele de urmărire penală să fie efectuate cu respectarea dispozițiilor legale. Așa fiind, procurorul reprezintă interesele statului în realizarea urmăririi penale. Mai mult, potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, procurorii, la fel ca judecătorii, sunt obligați ca prin întreaga lor activitate să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii, să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, și să se asigure, în toate stadiile unui proces, că drepturile și libertățile individuale sunt garantate și că ordinea publică este protejată. Prin urmare, de esența atribuțiilor specifice funcției de procuror este ca acestea să vizeze realizarea unui interes public, acela al aflării adevărului în cauzele penale.

14. În ceea ce privește renunțarea la urmărirea penală, art. 318 alin. (2) din Codul de procedură penală prevede aspectele în raport cu care este stabilită existența interesului public în urmărirea unor fapte prevăzute de legea penală, și anume: conținutul faptei și împrejurările concrete de săvârșire a faptei; modul și mijloacele de săvârșire a faptei; scopul urmărit; urmările produse sau care s-ar fi putut produce prin săvârșirea infracțiunii; eforturile organelor de urmărire penală necesare pentru desfășurarea procesului penal prin raportare la gravitatea faptei și la timpul scurs de la data săvârșirii acesteia; atitudinea procesuală a persoanei vătămate; existența unei disproporții vădite între cheltuielile pe care le-ar implica desfășurarea procesului penal și gravitatea urmărilor produse sau care s-ar fi putut produce prin săvârșirea infracțiunii.

15. Prin urmare, „interesul public”, astfel cum acesta este prevăzut la art. 318 din Codul de procedură penală, trebuie interpretat în corelație cu dispozițiile legale ce reglementează

funcția de procuror, prin sintagma analizată înțelegându-se, de fapt, un interes al societății, în ansamblul său, în urmărirea și judecarea faptelor prevăzute de legea penală, care îndeplinesc condițiile prevăzute în ipoteza normei juridice criticate.

16. Mai mult, ordonanța prin care se dispune renunțarea la urmărirea penală este verificată sub aspectul legalității și temeiniciei de procurorul ierarhic superior, în condițiile art. 318 alin. (10) din Codul de procedură penală, și, potrivit alin. (12) al aceluiași articol, este comunicată, în copie, judecătorului de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Acesta din urmă hotărăște prin încheiere motivată, în camera de consiliu, cu citirea persoanei care a făcut sesizarea, a părților, a suspectului, a persoanei vătămate și a altor persoane interesate, precum și cu participarea procurorului, asupra legalității și temeiniciei soluției de renunțare la urmărirea penală. Toate aceste aspecte procedurale reprezintă garanții ale realizării interesului public, în condițiile renunțării la urmărirea penală de către procuror.

17. În ceea ce privește pretinsa discriminare pe care dispozițiile art. 318 din Codul de procedură penală o realizează între persoanele în privința cărora procurorul renunță la urmărirea penală și cele cu privire la care instanța renunță la aplicarea pedepsei, conform art. 80 din Codul penal, Curtea reține că renunțarea la urmărirea penală și renunțarea la aplicarea pedepsei sunt două instituții diferite, care au temeiuri diferite, chiar dacă au ca efect nepedepsirea persoanei care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală. Astfel, renunțarea la urmărirea penală este o instituție de drept procesual penal, care presupune determinarea de către procuror a lipsei interesului public în urmărirea penală a unor fapte ce lezează valori sociale și, prin urmare, întreruperea desfășurării acestei etape procesuale. Această soluție intervine anterior trimiterii în judecată și este supusă verificării judecătorului de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Spre deosebire de aceasta, renunțarea la aplicarea pedepsei constituie o formă de individualizare a pedepsei penale și, totodată, o instituție de drept penal substanțial, aplicabilă în faza soluționării cauzei penale. Renunțarea la aplicarea pedepsei poate fi dispusă atunci când infracțiunea săvârșită prezintă o gravitate redusă, având în vedere natura și întinderea urmărilor produse, mijloacele folosite, modul și împrejurările în care a fost comisă, motivul și scopul urmărit și, totodată, când, în raport cu persoana infractorului, cu conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, cu eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și cu posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse ar fi inoportună din cauza consecințelor pe care le-ar avea asupra persoanei acestuia (a se vedea Decizia nr. 23 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 31 martie 2016, paragrafele 24—26).

18. Mai mult, nu doar natura și fundamentele, dar și scopul celor două instituții este unul diferit, renunțarea la urmărirea penală având ca scop protejarea interesului public, prin aplicarea principiului oportunității, în realizarea actului de justiție, în timp ce scopul renunțării la aplicarea pedepsei are în vedere, mai degrabă, protejarea interesului inculpatului de a-i fi aplicat un regim sancționator adecvat, în raport cu circumstanțele cauzei penale.

19. În aceste condiții, legiuitorul a prevăzut condiții diferite pentru aplicarea instituțiilor de drept procesual penal și, respectiv, de drept penal supuse analizei. Astfel, renunțarea la urmărirea penală poate fi dispusă, conform art. 318 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau pedeapsa închisorii de cel mult 7 ani, în timp ce renunțarea la aplicarea pedepsei poate fi dispusă, potrivit art. 80 alin. (1) din Codul penal, dacă se

constată că sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: infracțiunea săvârșită prezintă o gravitate redusă, având în vedere natura și întinderea urmărilor produse, mijloacele folosite, modul și împrejurările în care a fost comisă, motivul și scopul urmărit; în raport cu persoana infractorului, cu conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, cu eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și cu posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse ar fi inoportună din cauza consecințelor pe care le-ar avea asupra persoanei acestuia.

20. Diferențele mai sus arătate între instituția renunțării la urmărirea penală și cea a renunțării la aplicarea pedepsei constituie criterii obiective, de natură a justifica regimul juridic diferit al celor două instituții, fără ca prin acesta să se creeze discriminare între persoanele cărora le sunt aplicate prevederile art. 318 din Codul de procedură penală și cele cărora li se aplică dispozițiile art. 80 din Codul penal. Cu privire la acest aspect, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că ar fi contrar art. 16 alin. (1) din Constituție să se pretindă uniformitate acolo unde există diferențe clare și obiective de situație sau, după caz, de regim juridic aplicabil (Decizia nr. 782 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 15 iunie 2009) și că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni, în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. S-a statuat, de asemenea, că, în felul acesta, se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui (Decizia nr. 238 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 14 iunie 2005). Prin urmare, dispozițiile art. 318 din Codul de procedură penală sunt în deplin acord cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

21. Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că textul criticat nu contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală referitoare la calitatea legii, acesta făcând o distincție clară, precisă și previzibilă între instituția renunțării la urmărirea penală și cea a renunțării la aplicarea pedepsei și respectând principiul legalității impus de norma constituțională anterferită.

22. Referitor la critica potrivit căreia termenul de 10 zile prevăzut la art. 318 alin. (12) din Codul de procedură penală contravine prevederilor art. 339 alin. (4) din Codul de procedură

penală, conform cărora, în cazul soluțiilor de clasare, plângerea se face în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluția, Curtea reține că este de esență controlului de constituționalitate analiza unor dispoziții legale prin raportare la prevederile Constituției, acesta neputând să vizeze raportarea normelor juridice infraconstituționale la altele din aceeași categorie. În acest sens, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea a constatat că există o structură inerentă și intrinsecă oricărei excepții de neconstituționalitate și că aceasta cuprinde 3 elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. Pentru acest motiv, Curtea Constituțională nu poate exercita controlul în raport cu aceste dispoziții legale.

23. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin dispozițiile art. 318 din Codul de procedură penală, a prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție referitoare la delegarea legislativă, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate invocă norma constituțională anterior menționată, dar nu arată în ce constă contradictorialitatea dintre aceasta și textul criticat. Or, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, mai sus invocată, Curtea Constituțională a reținut că „chiar dacă excepția de neconstituționalitate este în mod formal motivată, deci cuprinde cele 3 elemente, dar motivarea în sine nu are nicio legătură cu textul criticat, iar textul de referință este unul general, Curtea va respinge excepția ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009, sau, în cadrul controlului *a priori*, Decizia nr. 919 din 6 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 15 iulie 2011). Aceeași soluție va fi urmată și în cazul în care excepția de neconstituționalitate nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din textul constituțional invocat nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, fie datorită generalității sale, fie datorită lipsei rezonabile de legătură cu textul criticat”. Având în vedere aceste considerente, Curtea Constituțională nu poate exercita controlul de constituționalitate în raport cu dispozițiile legale criticate.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin Cristian Iaciu în Dosarul nr. 1.655/740/2017 al Judecătoriai Alexandria și constată că dispozițiile art. 318 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Alexandria și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 675

din 29 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (4)
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Țicu Darin în Dosarul nr. 466/30/2018/a1 al Tribunalului Timiș — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 378D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 379D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Cojocăreanu în Dosarul nr. 6.735/63/2017/a1 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori — Judecătorul de cameră preliminară. La apelul nominal se constată lipsa părților.

4. Magistratul-asistent referă asupra procedurii de citare a părții Grădinaru Florin, învederând că acesta a fost citat la toate cele trei adrese menționate de instanța judecătorească, una dintre ele fiind în străinătate. Se arată că dovada îndeplinirii procedurii de citare în străinătate s-a întors nesemnată de persoana citată. Magistratul-asistent arată că procedura de citare s-a realizat și prin afișare la ușa instanței și pe site-ul Curții Constituționale. Procedura de citare este legal îndeplinită cu celelalte părți.

5. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public apreciază procedura de citare ca fiind îndeplinită.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 379D/2018 la Dosarul nr. 378D/2018, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Subliniază scopul procedurii de cameră preliminară, acela de a verifica și înlătura eventualele neregularități survenite în cursul urmăririi penale, astfel încât faza de judecată să se desfășoare cu celeritate. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 249 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 8 iulie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 9 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 466/30/2018/a1, **Tribunalul Timiș — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Țicu Darin în procedura camerei preliminare.

9. Prin Încheierea nr. 15 din 23 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 6.735/63/2017/a1, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Daniel Cojocăreanu în procedura camerei preliminare.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că „soluția legislativă criticată nu dă posibilitatea judecătorului de cameră preliminară de a restitui cauza la procuror în situația în care constată nulitatea unor acte de urmărire penală ce încalcă dispozițiile legii și drepturile procesuale ale inculpatului, nulitate ce presupune efectuarea unor probe suplimentare de către procuror, respinse în mod nelegal în cursul urmăririi penale”. Deși, potrivit art. 124 din Constituție, „justiția se înfăptuiește în numele legii”, iar „judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”, soluția legislativă restrânge rolul judecătorului, acesta neputând trimite cauza la procuror, dreptul la apărare al inculpatului nefiind asigurat în toate etapele procesului penal.

11. Susțin că sancțiunea anulării, în temeiul art. 282 din Codul de procedură penală, a ordonanțelor procurorului prin care s-a respins cererea de administrare a unor probe apare ca fiind lipsită de eficacitate, în contextul în care judecătorul nu poate restitui cauza la procuror într-o astfel de situație. Se încalcă astfel dreptul inculpatului la un proces echitabil, cu respectarea principiului legalității și a normelor procesual penale.

12. Apreciază că sunt încălcate principiul legalității procesului penal și cel al separației funcțiilor judiciare, în condițiile în care judecătorul de cameră preliminară este obligat să dispună începerea judecății, deși acesta a exclus mai multe probe și a sancționat, potrivit art. 280—282 din Codul de procedură penală, actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii. Or, în condițiile legale actuale, prin aplicarea art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală, nefiind posibilă trimiterea cauzei la parchet, în raport cu soluția de excludere a tuturor probelor relevante, funcția de judecată presupune, în concret, și exercitarea funcției de urmărire penală. În continuare, se face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 23 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 31 martie 2016. Arată că legiuitorul a prevăzut în mod distinct funcțiile judiciare care se exercită în cadrul procesului penal, art. 3 alin. (1) din Codul de procedură penală făcând o deosebire clară între funcția de urmărire penală și funcția de judecată, în timp ce alin. (3) al aceluiași articol stabilește în mod expres că

exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare.

13. Astfel, în condițiile în care urmărirea penală este goliță de conținut prin excluderea aproape în întregime a probelor administrate în faza de urmărire penală, inclusiv a declarațiilor de suspect și de inculpat, dispozițiile art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală, care impun judecătorului de cameră preliminară să dispună începerea judecății, interzicând trimiterea cauzei la parchet, încalcă principiile legalității și separației funcțiilor judiciare în procesul penal și, în consecință, încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) și ale art. 126 alin. (2) din Constituție.

14. **Tribunalul Timiș — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale. Art. 346 alin. (3) lit. b) și alin. (4) din Codul de procedură penală, care împiedică judecătorul de cameră preliminară să dispună începerea judecății atunci când a înlăturat ca nelegale toate probele administrate în cursul urmăririi penale ține seama tocmai de principiul separării funcțiilor judiciare, consacrat de prevederile art. 3 din Codul de procedură penală. A permite judecătorului de cameră preliminară să evalueze dacă probele legal administrate în faza de urmărire penală sunt sau nu suficiente pentru susținerea acuzației înseamnă depășirea obiectului procedurii camerei preliminare și, în mod implicit, încălcarea principiului legalității procesului penal, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 342 din Codul de procedură penală, în această etapă se verifică exclusiv legalitatea administrării probelor de către organul de urmărire penală. Așadar, în considerarea principiului separației funcțiilor judiciare, dacă procurorul comunică judecătorului de cameră preliminară că, în ciuda excluderii unora dintre probele administrate, menține dispoziția de trimitere în judecată, judecătorul va proceda conform dispozițiilor art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală, dispunând începerea judecății.

15. **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori — Judecătorul de cameră preliminară** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale. Arată că instituția camerei preliminare are ca scop înlăturarea duratei excesive a procedurilor în faza de judecată, fiind în același timp un remediu procesual menit „să răspundă exigențelor de legalitate, celeritate și echitate a procesului penal”. Dispozițiile art. 54 din Codul de procedură penală instituie în competența judecătorului de cameră preliminară verificarea conformității probelor administrate în cursul urmăririi penale cu garanțiile privind caracterul echitabil al procedurii. Sub acest aspect, legalitatea administrării probelor este strâns și exclusiv legată de asigurarea caracterului echitabil al procesului penal. Ca urmare, dacă judecătorul va constata că se impune înlăturarea mijlocului de probă, deoarece a produs o vătămare esențială drepturilor procesuale ale unei părți, va exclude acel mijloc de probă. În conținutul dispozițiilor care reglementează camera preliminară, prin soluțiile care pot fi dispuse sunt prevăzute criteriile în baza cărora se stabilește dacă procedura în cursul urmăririi penale a avut un caracter echitabil pentru a se putea proceda la judecata pe fond. Judecătorului de cameră preliminară, prin prisma atribuțiilor procesuale încredințate, îi revine numai sarcina de a verifica legalitatea trimiterii ori netrimiterii în judecată, iar activitatea desfășurată de acesta nu privește fondul cauzei, „actul procesual exercitat de către acesta neantamând și nedispunând, în sens pozitiv sau negativ, cu privire la elementele esențiale ale raportului de conflict: faptă, persoană și vinovăție”. Aprecierea inculpatului referitoare la încălcarea principiului legalității, decurgând din împrejurarea că judecătorul de cameră preliminară este obligat să dispună începerea judecății, deși a exclus aproape toate probele administrate în cursul urmăririi penale, este contrară dispozițiilor legale care reglementează soluțiile ce pot fi adoptate de judecătorul de cameră preliminară, acesta dispunând —

conform art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală — restituirea cauzei la parchet, între altele, dacă a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale. De altfel, potrivit prevederilor art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară comunică de îndată parchetului, în vederea remedierii, încheierea pronunțată, în cazul în care fie constată neregularități ale actului de sesizare, fie sancționează, potrivit art. 280—282 din Codul de procedură penală, actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, ori exclude una sau mai multe probe administrate în cursul urmăririi penale. În camera preliminară pot fi supuse controlului judecătorului aspectele referitoare la nulitatea absolută sau relativă ori la excluderea unor probe, care, potrivit art. 102 din Codul de procedură penală, vizează numai probele nelegale, probele obținute prin tortură și cele derivate din acestea. Ca urmare, judecătorul de cameră preliminară nu se poate pronunța asupra aspectelor legate de temeinicia acuzației, aceasta fiind atributul exclusiv al instanței competente să judece fondul cauzei. De asemenea obiectul acestei proceduri este de a stabili dacă urmărirea penală și rechizitoriul sunt apte să declanșeze faza de judecată ori trebuie refăcute, iar, în ipoteza începerii judecății, de a stabili care sunt actele asupra cărora aceasta va purta și pe care părțile și ceilalți participanți își vor putea întemeia susținerile pe care trebuie să le combată.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Avocatul Poporului**, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că în procedura camerei preliminare, instanța de judecată va analiza și se va pronunța, în consecință, asupra legalității sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală. Restituirea cauzei la parchet de către judecătorul de cameră preliminară ca urmare a excluderii tuturor probelor administrate în cursul urmăririi penale se impune având în vedere necesitatea refacerii în totalitate a urmăririi penale, probele administrate anterior neputând fi valorificate în niciun mod, fiind considerate a fi fost obținute în mod nelegal. Această soluție nu presupune însă că judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra temeiniciei acuzației sau asupra faptului dacă probele respective sunt sau nu suficiente pentru a întemeia o acuzație.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „*În toate celelalte cazuri în care a constatat neregularități ale actului de sesizare, a exclus una sau mai multe probe administrate ori a sancționat potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, judecătorul de cameră preliminară dispune începerea judecății.*”

21. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (2) potrivit căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai de lege. De asemenea sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate, dintr-o perspectivă similară, prin Decizia nr. 257 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 19 iulie 2016, paragrafele 20—26, Decizia nr. 493 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 20 octombrie 2016, paragrafele 14—18, și Decizia nr. 208 din 30 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 6 iulie 2017, paragrafele 15—22.

23. Cu acele prilejuri, Curtea Constituțională a observat că autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece nu permit judecătorului de cameră preliminară, în cazul excluderii doar în parte a probelor administrate în cursul urmăririi penale, să restituie cauza la parchet. Plecând de la cele susținute de către autorii excepției, Curtea a reținut că aceștia doresc reglementarea posibilității judecătorului de a restitui cauza la parchet pentru a se completa urmărirea penală, în cazul în care apreciază că probele neexcluse nu sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului. În acest sens Curtea a constatat că o instituție asemănătoare a fost reglementată în art. 333 din Codul de procedură penală din 1968, care prevedea că „*în tot cursul judecății instanța se poate desesiza și restitui dosarul procurorului, când din administrarea probelor sau din dezbateri rezultă că urmărirea penală nu este completă și că în fața instanței nu s-ar putea face completarea acesteia decât cu mare întârziere. Instanța este obligată să arate motivele pentru care, potrivit alineatului precedent, a dispus restituirea, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin ce anume mijloace de probă*”. Această instituție a fost eliminată din fondul activ al legislației prin art. 1 pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006. Potrivit expunerii de motive la lege, „a fost restrânsă posibilitatea instanței de a restitui cauza la procuror, aceasta limitându-se doar la cazurile de încălcări procedurale prevăzute de art. 197 privind cauzele de nulitate. Din practica judiciară a rezultat această necesitate în condițiile în care în «spatele» multor restituiri pentru completarea urmăririi penale se ascundeau de fapt soluții ce ar fi putut fi de achitare. De asemenea, pentru celeritate, instanța este în acest fel determinată să procedeze la o completare a urmăririi penale prin cercetarea judecătorească, evitându-se tergiversarea soluționării prin «plimbarea» dosarului între instanță și parchet”.

24. În continuare, Curtea a observat că, potrivit concepției legiuitorului reflectate în Codul de procedură penală, instituția procesuală a camerei preliminare nu aparține nici urmăririi penale, nici judecății, fiind echivalentă unei noi faze a procesului penal. Totodată, Curtea a reținut că, din reglementarea atribuțiilor pe care funcția exercitată de judecătorul de cameră preliminară le presupune, activitatea acestuia nu privește fondul

cauzei, actul procesual exercitat de către acesta neantamând și nedispunând, în sens pozitiv sau negativ, cu privire la elementele esențiale ale raportului de conflict: faptă, persoană și vinovăție (a se vedea în acest sens Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014). De asemenea Curtea a reținut că obiectul procedurii desfășurate în camera preliminară îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Prin urmare, acesta se circumscrie unor aspecte referitoare la competență și la legalitatea fie a sesizării, fie a administrării probelor care fundamentează acuzația în materie penală. Așa fiind, judecătorul de cameră preliminară nu se poate pronunța asupra aspectelor legate de temeinicia acuzației, aceasta fiind atributul exclusiv al instanței competente să judece fondul cauzei. Nu în ultimul rând, Curtea a constatat că obiectivul acestei proceduri este de a stabili dacă urmărirea penală și rechizitoriul sunt apte să declanșeze faza de judecată ori trebuie refăcute, iar, în ipoteza începerii judecății, de a stabili care sunt actele asupra cărora aceasta va purta și pe care părțile și ceilalți participanți își vor putea întemeia susținerile ori pe care trebuie să le combată (Decizia nr. 838 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 1 martie 2016).

25. Astfel, Curtea a constatat că în procedura camerei preliminare, instanța de judecată va analiza și se va pronunța, în consecință, asupra legalității sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală. Restituirea cauzei la parchet de către judecătorul de cameră preliminară ca urmare a excluderii tuturor probelor administrate în cursul urmăririi penale se impune având în vedere necesitatea refacerii în totalitate a urmăririi penale, probele administrate anterior neputând fi valorificate în niciun mod, fiind considerate a fi fost obținute în mod nelegal. Această soluție nu presupune însă că judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra temeiniciei acuzației sau asupra faptului dacă probele respective sunt sau nu sunt suficiente pentru a întemeia o acuzație.

26. Curtea a apreciat că, dacă s-ar admite susținerile autorilor excepției, s-ar ajunge la situația în care judecătorul de cameră preliminară, în cazul excluderii doar a unor probe, ar trebui să facă aprecieri asupra probelor rămase din perspectiva temeiniciei susținerii unei acuzații. Or, prin prisma atribuțiilor procesuale încredințate judecătorului de cameră preliminară, în contextul separării funcțiilor judiciare, acestuia îi revine funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată, iar nu stabilirea vinovăției sau nevinovăției inculpatului.

27. În continuare, Curtea a observat că, potrivit art. 396 alin. (2) din Codul de procedură penală, „*Condamnarea se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat*”. Astfel, în cazul în care probele neexcluse nu sunt suficiente pentru a fundamenta vinovăția inculpatului, instanța, potrivit art. 396 alin. (1) din același act normativ, pronunță o soluție de achitare a inculpatului. De asemenea, potrivit art. 385 din Codul de procedură penală, „*Dacă din cercetarea judecătorească rezultă că pentru lămurirea faptelor sau împrejurărilor cauzei este necesară administrarea de probe noi, instanța dispune fie judecarea cauzei în continuare, fie amânarea ei pentru administrarea probelor*”.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Țicu Darin în Dosarul nr. 466/30/2018/a1 al Tribunalului Timiș — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară și de Daniel Cojocăreanu în Dosarul nr. 6.735/63/2017/a1 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori — Judecătorul de cameră preliminară și constată că dispozițiile art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară și Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori — Judecătorul de cameră preliminară și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu**ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind modificarea termenului prevăzut la art. X alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. IX din Legea nr. 262/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — Termenul până la care Ministerul Justiției este autorizat să asigure derularea și finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, pe baza procedurilor specifice de achiziție ale Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare, prevăzut la art. X alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru

finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.030 din 21 decembrie 2016, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2017, cu modificările ulterioare, este 31 martie 2023.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN Contrasemnează:p. Ministrul justiției,
Cristian Tudor Băcanu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 28 ianuarie 2020.

Nr. 1.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind aprobarea aderării Secretariatului General al Guvernului la Rețeaua europeană de dezvoltare durabilă (ESDN) și aprobarea plății cotizației anuale de participare a Secretariatului General al Guvernului, precum și completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.8 din Legea nr. 262/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — (1) Se aprobă aderarea Secretariatului General al Guvernului, ca membru cu drepturi depline, la Rețeaua europeană de dezvoltare durabilă (ESDN).

(2) Se aprobă plata cotizației anuale de participare a Secretariatului General al Guvernului, prin Departamentul pentru dezvoltare durabilă, în calitate de membru cu drepturi depline, la Rețeaua europeană de dezvoltare durabilă (ESDN), în limita echivalentului în lei al sumei de 12.000 de euro/an. Cuantumul cotizației anuale poate fi modificat prin hotărâre a Guvernului în situația în care Rețeaua europeană de dezvoltare durabilă (ESDN) decide actualizarea acestuia la un alt nivel.

(3) Echivalentul în lei al sumei prevăzute la alin. (2) se va calcula pe baza cursului de schimb leu/euro în vigoare la data efectuării plății.

(4) Cotizația anuală prevăzută la alin. (2) se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului pentru Departamentul pentru dezvoltare durabilă.

Art. 2. — Ordonanța Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 29 august 1994, aprobată prin Legea nr. 126/1994, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 1 punctul II, după numărul curent 87 se introduce un nou număr curent, numărul curent 88, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea organizației	Sediul	Anul înființării	Anul aderării României	Instituția română care coordonează relațiile cu organizația internațională respectivă	Explicații
0	1	2	3	4	5	6
„88.	Rețeaua europeană de dezvoltare durabilă (ESDN)	Viena	2005	2020	Secretariatul General al Guvernului”	

2. La anexa nr. 2.2, la subcapitolul „Secretariatul General al Guvernului”, după numărul curent 1 se introduce un nou număr curent, numărul curent 2, cu următorul cuprins:

„2.	Rețeaua europeană de dezvoltare durabilă (ESDN)	euro	12.000”
-----	---	------	---------

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

**pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 83/2001
privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru eliberarea
și evidența pașapoartelor simple și serviciilor publice comunitare regim permise de conducere
și înmatriculare a vehiculelor**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. IV.2 din Legea nr. 262/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 83/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple și serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 362/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDONANȚĂ

**privind înființarea, organizarea și funcționarea
serviciilor publice comunitare de pașapoarte și serviciilor
publice comunitare regim permise de conducere
și înmatriculare a vehiculelor”**

2. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Serviciile publice comunitare de pașapoarte sunt structuri de prelucrare automată a datelor și valorificare a informațiilor prin proceduri informatice și au următoarele atribuții principale:

a) primesc și soluționează cererile pentru eliberarea pașapoartelor simple, în conformitate cu prevederile legii, ale tratatelor și convențiilor internaționale la care România este parte;

b) administrează și valorifică registrele județene, respectiv al municipiului București, de evidență a pașapoartelor simple și furnizează, la cererea justificată a persoanelor fizice sau juridice/entităților îndreptățite, date din cuprinsul acestora, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare, inclusiv a celor privind protecția datelor cu caracter personal;

c) efectuează verificări în evidența pașapoartelor, la solicitarea Direcției generale de pașapoarte, cu privire la minorii de cetățenie română neînsoțiți sau supuși unor măsuri de protecție instituțională în străinătate, cetățenii români accidentați, spitalizați, decedați, aflați în situații care le pot pune în pericol viața, integritatea corporală sau sănătatea, sau care au încălcat legile statelor în care au călătorit, în scopul identificării ori, după caz, informării familiei sau reprezentantului legal cu privire la situația de dificultate în care se află cetățeanul român în străinătate;

d) furnizează permanent, în cadrul Sistemului național informatic de evidență a pașapoartelor simple, informații necesare actualizării acestuia;

e) pun în aplicare măsurile de limitare a exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate, dispuse de organele competente, potrivit legii.”

3. La articolul 6, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Identificarea ori, după caz, informarea familiei sau reprezentantului legal cu privire la situația de dificultate în care

se află persoanele prevăzute la alin. (1) lit. c), precum și punerea în aplicare a măsurilor prevăzute la alin. (1) lit. e) pot fi realizate inclusiv prin deplasări efectuate în teren.”

4. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Direcția generală de pașapoarte are următoarele atribuții principale:

a) coordonează și controlează activitatea de emitere, eliberare și evidență a pașapoartelor simple, în condițiile legii, desfășurată de serviciile publice comunitare de pașapoarte;

b) elaborează proiecte de acte normative sau, după caz, colaborează la elaborarea proiectelor de acte normative, în vederea perfecționării prevederilor legale în domeniu, în acord cu reglementările europene și internaționale incidente;

c) constituie, administrează, valorifică și actualizează Registrul național de evidență a pașapoartelor simple, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare, inclusiv a celor privind protecția datelor cu caracter personal;

d) administrează Sistemul național informatic de evidență a pașapoartelor simple;

e) personalizează, prin Centrul Național Unic de Personalizare a Pașapoartelor Electronice, pașapoartele simple electronice, pașapoartele diplomatice electronice și pașapoartele de serviciu electronice, precum și alte documente, în condițiile legii;

f) coordonează activitățile privind aplicarea măsurilor de limitare a exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate a cetățenilor români, în conformitate cu prevederile legale;

g) îndeplinește funcția de autoritate națională de certificare pentru semnătură și de autoritate națională de certificare pentru verificare și cooperează cu instituții similare ale statelor membre ale Uniunii Europene, în calitate de punct național unic de contact, și cu Organizația Aviației Civile Internaționale, în calitate de operator al directorului național de chei publice, în vederea asigurării securității documentelor de călătorie electronice, prin garantarea autenticității și integrității datelor și creșterea nivelului de interoperabilitate a sistemelor de validare;

h) stabilește și actualizează, cu consultarea Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A., elementele de securitate cuprinse în pașapoartele simple, în acord cu reglementările europene și internaționale în materie;

i) cooperează cu instituțiile competente în aplicarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în scopul atestării, în condițiile legii, a calității de cetățean român, la solicitarea autorităților competente să elibereze documentele de identitate, de călătorie sau de stare civilă;

j) efectuează verificări în evidența pașapoartelor, la solicitarea justificată a Ministerului Afacerilor Externe sau a misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României, cu

privire la minorii de cetățenie română neînsoțiți sau supuși unor măsuri de protecție instituțională în străinătate, cetățenii români accidentați, spitalizați, decedați, aflați în situații care le pot pune în pericol viața, integritatea corporală sau sănătatea, sau care au încălcat legile statelor în care au călătorit, în scopul identificării ori, după caz, informării familiei sau reprezentantului legal cu privire la situația de dificultate în care se află cetățeanul român în străinătate;

k) desfășoară activități de resurse umane pentru serviciile publice comunitare de pașapoarte, conform competențelor stabilite în domeniul resurselor umane.”

5. La articolul 9, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În exercitarea atribuțiilor legale specifice, Direcția generală de pașapoarte prelucrează automat date și valorifică informații prin proceduri informatice, cu respectarea prevederilor normative incidente.”

6. Articolul 9¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9¹. — Materiile prime, tipăriturile speciale și echipamentele utilizate în activitatea de emitere, eliberare și evidență a pașapoartelor simple se asigură de Direcția generală de pașapoarte, conform contractelor încheiate în acest scop.”

7. După articolul 9¹ se introduc două noi articole, articolele 9² și 9³, cu următorul cuprins:

„Art. 9². — (1) Registrul național de evidență a pașapoartelor simple, prevăzut la art. 9 alin. (1) lit. c), denumit în continuare *RNEPS*, cuprinde evidențe și înregistrări ale datelor cu caracter personal, precum și alte date obținute ca urmare a exercitării competențelor, potrivit legii.

(2) Datele cuprinse în *RNEPS* sunt prelucrate în următoarele scopuri:

- a) emiterea, eliberarea și evidența pașapoartelor simple;
- b) evidența persoanelor cărora li s-a eliberat pașaport cu menționarea domiciliului în străinătate;
- c) atestarea, în condițiile legii, a calității de cetățean român;
- d) identificarea cetățenilor români aflați în situații de dificultate în străinătate și informarea familiei sau reprezentantului legal al acestora.

(3) Datele prevăzute la alin. (1) nu pot fi prelucrate în alte scopuri decât cele prevăzute la alin. (2), cu excepția situațiilor prevăzute expres de lege și numai dacă sunt asigurate garanțiile necesare pentru protejarea drepturilor persoanelor vizate.

(4) *RNEPS* este format din Sistemul național informatic de evidență a pașapoartelor simple și din evidența manuală a persoanelor care au solicitat/pentru care s-a solicitat eliberarea documentelor de călătorie românești sau față de care s-au dispus măsuri de limitare a exercitării dreptului la libera circulație în străinătate ori care s-au aflat în situații de dificultate în străinătate, precum și a persoanelor cărora li s-a aprobat cererea de acordare/redobândire/renunțare la cetățenia română ori cărora li s-a retras cetățenia română sau care au solicitat acordarea vizelor de ieșire din țară/acordarea dreptului de ședere pe teritoriul României.

(5) Sistemul național informatic de evidență a pașapoartelor simple conține următoarele evidențe informatizate:

- a) evidența persoanelor care au solicitat/pentru care s-a solicitat eliberarea pașapoartelor simple;
- b) evidența persoanelor față de care s-au dispus măsuri de limitare a exercitării dreptului la libera circulație în străinătate;
- c) evidența persoanelor care s-au aflat în situațiile de dificultate în străinătate prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. j);
- d) evidența persoanelor cărora li s-a aprobat cererea de acordare, redobândire sau renunțare la cetățenia română ori cărora li s-a retras cetățenia română.

(6) În vederea realizării scopurilor prevăzute la alin. (2), serviciile publice comunitare de pașapoarte și Direcția generală de pașapoarte înscriu în *RNEPS* următoarele date cu caracter personal:

a) date privind pașapoartele emise: numărul, tipul, data și locul eliberării, autoritatea emitentă, perioada de valabilitate, anularea, pierderea, recuperarea, rebutarea, deteriorarea, furtul, retragerea;

b) numele și numele anterior;

c) date de identificare privind membrii de familie sau, după caz, reprezentanții legali/convenționali;

d) sexul;

e) data și locul nașterii;

f) date privind cetățenia;

g) semnătura;

h) seria și numărul documentelor care atestă starea civilă și respectiv mențiunile înscrise în cuprinsul acestora, potrivit legii;

i) datele cuprinse în documentele care fac dovada dreptului de ședere în străinătate, potrivit legii;

j) culoarea ochilor și înălțimea;

k) date privind starea de sănătate, în situația persoanelor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. j), după caz, a minorilor care au solicitat/pentru care s-a solicitat eliberarea unui pașaport simplu temporar în vederea deplasării în străinătate pentru a urma un tratament medical, precum și a persoanelor majore care au solicitat/pentru care s-a solicitat, din motive de sănătate, eliberarea unui pașaport simplu temporar, în condițiile Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare;

l) numărul de telefon și/sau adresa de poștă electronică, în funcție de opțiunea persoanei;

m) adresa de domiciliu/reședință;

n) profesia;

o) imaginea facială și impresiunile digitale;

p) codul numeric personal;

q) seria și numărul actului de identitate românesc sau al documentului de identitate străin;

r) date referitoare la adopție din documente privind încredințarea în vederea adopției/încuviințarea adopției;

s) numărul permisului de conducere, după caz.

(7) *RNEPS* se actualizează cu următoarele date, comunicate, în condițiile legii, de autoritățile competente:

a) date privind cetățenia: numărul documentului care atestă parcurgerea procedurii de acordare/redobândire/retragere a cetățeniei române și, respectiv, renunțare la această calitate;

b) date din certificatul de cetățenie/adeverința de pierdere a cetățeniei române: autoritatea emitentă, data depunerii jurământului de credință față de România, data pierderii cetățeniei;

c) date privind săvârșirea de infracțiuni;

d) date privind condamnări penale/măsuri de siguranță/măsuri preventive/măsuri educative, dispuse de autoritățile/organele competente;

e) date privind ocrotirea persoanei fizice și măsurile de protecție specială a copilului.

(8) În calitate de creator și deținător de arhivă, Direcția generală de pașapoarte gestionează evidența manuală constituită pe principiul familiei, începând cu anul 1949, aceasta cuprinzând acte oficiale sau particulare, cereri, memorii, petiții, dovezi, declarații, adeverințe și alte documente realizate în decursul timpului, în legătură cu regimul pașapoartelor, al călătoriilor în străinătate efectuate de cetățenii români, regimul străinilor în România și probleme de cetățenie.

(9) Direcția generală de pașapoarte și serviciile publice comunitare de pașapoarte furnizează date din *RNEPS*, la solicitarea justificată a persoanelor fizice sau juridice/entităților îndreptățite, a instituțiilor ori autorităților publice, în cadrul unor

acțiuni de interes public reglementate prin acte normative sau în vederea îndeplinirii unor obligații legale, cu respectarea principiilor proporționalității și necesității și cu asigurarea tuturor garanțiilor adecvate pentru respectarea drepturilor persoanelor vizate, în conformitate cu dispozițiile legale privind protecția datelor cu caracter personal.

(10) Direcția generală de pașapoarte furnizează date din Sistemul național informatic de evidență a pașapoartelor simple în Sistemul informatic național de semnalări, potrivit legislației speciale.

Art. 9³. — (1) Prelucrările de date cu caracter personal efectuate de Direcția generală de pașapoarte și serviciile publice comunitare de pașapoarte se realizează cu respectarea prevederilor legale aplicabile în domeniul protecției persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

(2) Direcția generală de pașapoarte și instituțiile prefectului pentru serviciile publice comunitare de pașapoarte sunt operatori de date cu caracter personal pentru prelucrările efectuate în scopurile prevăzute la art. 9² alin. (2)."

8. Capitolul IV „Eliberarea pașapoartelor în sistem de ghișeu unic”, alcătuit din articolele 12, 12¹ și 13, se abrogă.

9. La articolul 15, alineatele (1) și (2) se abrogă.

10. La articolul 15¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15¹. — (1) Personalul Direcției generale de pașapoarte și al serviciilor publice comunitare de pașapoarte este constituit din polițiști și personal contractual.”

Art. II. — În cuprinsul actelor normative în vigoare, denumirea „serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple/serviciul public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple” se înlocuiește cu denumirea „serviciile publice comunitare de pașapoarte/serviciul public comunitar de pașapoarte”.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 83/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple și serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 362/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Marcel Ion Vela

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

București, 28 ianuarie 2020.

Nr. 3.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind aprobarea cotizației anuale a României la bugetul Centrului European de Excelență pentru Combaterea Amenințărilor Hibride de la Helsinki — European Center of Excellence for Countering Hybrid Threats — Hybrid CoE, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.8 din Legea nr. 262/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — (1) Se aprobă plata cotizației anuale în valoare de 60.000 euro pentru anul 2019, precum și plata cotizației anuale pentru anii următori, pe întreaga durată a participării României la activitatea Centrului European de Excelență pentru Combaterea Amenințărilor Hibride de la Helsinki — European Center of Excellence for Countering Hybrid Threats — Hybrid CoE.

(2) Începând cu anul 2020, cuantumul cotizației prevăzut la alin. (1) se stabilește conform procedurilor aplicabile la nivelul Centrului de Excelență.

(3) Echivalentul în lei al sumelor necesare plății cotizației anuale se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul anual al Ministerului Afacerilor Externe, și se va calcula pe baza cursului de schimb leu/euro în vigoare la data efectuării plății.

Art. 2. — Ordonanța Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 29 august 1994, aprobată prin Legea nr. 126/1994, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 1 punctul II „Organizațiile internaționale guvernamentale la care România a aderat în baza aprobărilor date de conducerea ministerelor și a altor instituții centrale”, după numărul curent 88 se introduce un nou număr curent, numărul curent 89, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea organizației	Sediul	Anul înființării	Anul aderării României	Instituția română care coordonează relațiile cu organizația internațională respectivă	Explicații
0	1	2	3	4	5	6
„89.	Centrul European de Excelență pentru Combaterea Amenințărilor Hibrice de la Helsinki — European Center of Excellence for Countering Hybrid Threats — Hybrid CoE	Helsinki	2017	2018	Ministerul Afacerilor Externe”	

2. La anexa nr. 2.2, la subcapitolul „Ministerul Afacerilor Externe”, după numărul curent 10 se introduce un nou număr curent, numărul curent 11, cu următorul cuprins:

„11.	Centrul European de Excelență pentru Combaterea Amenințărilor Hibrice de la Helsinki — European Center of Excellence for Countering Hybrid Threats — Hybrid CoE	euro	60.000”
------	---	------	---------

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 28 ianuarie 2020.
Nr. 4.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 1.174/2014 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru reducerea accizei la motorina utilizată în agricultură

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — După alineatul (6) al articolului 10 din Hotărârea Guvernului nr. 1.174/2014 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru reducerea accizei la motorina utilizată în agricultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 30 decembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Suma alocată pentru plata ajutorului de stat în anul 2020 este de 411.000,00 mii lei și se asigură de la bugetul de stat, în limita prevederilor bugetare aprobate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2020.”

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii
și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 28 ianuarie 2020.
Nr. 76.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Florin-Irinel Cotoșman
din funcția de comisar general adjunct, cu rang de
subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu**

Având în vedere propunerea ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 6.711 din 29 ianuarie 2020, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/2.043/A.T. din 29 ianuarie 2020,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.005/2012 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Florin-Irinel Cotoșman se eliberează din funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 29 ianuarie 2020.
Nr. 102.

★

RECTIFICĂRI

În anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 387/2019 privind publicarea Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna noiembrie 2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 21 noiembrie 2019, se face următoarea rectificare:

— la numărul curent 12 din tabel, corespunzător Spitalului de Pneumoftiziologie „Dr. Nicolae Rușdea”, în coloana „Perioada de încadrare în categoria de acreditare (reîncadrarea se face în funcție de nivelul de îndeplinire a graficului de remediere a neconformităților)”, în loc de: „5.11.2019—4.11.2024” se va citi: „26.02.2019—25.02.2024”.

★

În anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 4/2020 privind publicarea Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna decembrie 2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 14 ianuarie 2020, se face următoarea rectificare:

— la numărul curent 10 din tabel, corespunzător Spitalului „Prof. Dr. Constantin Angelescu”, în coloana „Perioada de încadrare în categoria de acreditare (reîncadrarea se face în funcție de nivelul de îndeplinire a graficului de remediere a neconformităților)”, în loc de: „19.12.2019—18.12.2024” se va citi: „8.04.2019—7.04.2024”.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

